

helt enige i, at aftalen skal holdes, men det skal baseres på, at vi lover at overholde den; vi ved godt, det har knebet, men nu skal vi nok gøre det.

Med hensyn til det andet, er det jo også, fordi vi kan se, at det ikke fungerer godt nok med at sikre borgerne mest mulig service for færrest mulige penge. Der er nogle enorme effektiviseringsgevinster, der stadig væk ligger og mangler at blive samlet op ude i kommunerne. Det fremgår jo af diverse undersøgelser, hvor man kan se, at nogle kommuner er langt mere effektive end andre på nogle givne områder.

Kl. 17:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Bonne.

Kl. 17:18

Flemming Bonne (SF):

Så skal jeg til gengæld gøre det meget kort.

Jeg har lidt vanskeligt ved at forestille mig, at kommunerne selv har bedt om at få de her sanktioner. Kan jeg få et eller andet stykke papir, som kan overbevise mig om, at det forholder sig sådan?

Kl. 17:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:18

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Altså, at der er nogle effektiviseringsgevinster? Der er f.eks. lavet en undersøgelse af jobcentrene i de forskellige kommuner, der viser, at der er meget stor forskel. Jeg mener, konklusionen var, at der var 0,5 mia. kr. at spare for Københavns Kommune, hvis de var lige så effektive med hensyn til deres jobcentre som andre kommuner. Med hensyn til kommunernes udgifter til administration ligger Københavns Kommune f.eks. også betydeligt over landsgennemsnittet. Det er nogle eksempler. Der er også lavet nogle beregninger af Dansk Industri, hvor de har set på effektiviseringen i forvaltningen af nogle områder.

Så det mener jeg sådan set at der er mange eksempler på. Det er noget, vi skal dyrke noget mere, og frem for alt skal vi undersøge: Hvad er det for nogle mekanismer, der skal til for at sikre, at man bliver så effektiv som overhovedet muligt?

Kl. 17:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karl H. Bornhøft for en kort bemærkning.

Kl. 17:19

Karl H. Bornhøft (SF):

Ministeren blev jo bedt om dokumentation, og det var det så åbenbart ikke muligt for hr. Flemming Bonne at få. Jeg har lyst til at stille ministeren et spørgsmål vedrørende økonomiaftalen for 2008 og såmænd også tidligere økonomiaftaler, hvori der jo meget præcist er beskrevet nogle fine principper for decentral styring. De principper skulle gerne fungere. Det tror jeg vi alle er opmærksom på og ønsker. Jeg vil så sige, at mit indtryk nok egentlig er, at fagministrene virker lidt ligeglade med den del af det. Det er jo ellers mange gode principper, og de er beskrevet i aftalen i bilag 1. På side 15 kan man f.eks. læse, at serviceniveaet på de enkelte velfærdsområder inden for lovgivningens rammer kan være forskelligt kommunerne imellem.

Så spørger jeg ministeren: Synes ministeren, at det er godt, at borgerne kan opleve forskelligt serviceniveau fra landsdel til landsdel – jeg vil ikke lægge skjul på, at det synes jeg – og i bekræftende fald, hvordan synes ministeren at det harmonerer med regeringens detailstyring?

Kl. 17:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:21

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Altså, kernen i det kommunale selvstyre, som jeg også er en varm tilhænger af, er, at der kan være lokale forskelle afhængigt af bl.a. borgernes ønsker og behov. Men det er jo ikke sådan, at det gælder på alle områder. Når det f.eks. gælder de ydelser, folk får til at leve af, ligger de på et centralt fastsat niveau. Det er jo også sådan, at vi har bestræbt os meget på at sikre, at der ikke er lokale forskelle, med hensyn til hvornår man får tilkendt en førtidspension. Der har vi jo valgt at sige, at det er en så grundlæggende og vigtig ting i det enkelte menneskes liv, at man der skal have en retssikkerhed for, at de, der har det samme behov, også får den samme hjælp.

Samme holdning har jeg, når det gælder omsorgssvigtede børn. Den basale hjælp, der skal træde i kraft, mener jeg ikke skal være bestemt lokalt. Der skal der være en retssikkerhed for barnet. Inden for den ramme kan der så være lokale forskelle på, hvordan man griber hjælpen an, og hvilke tilbud man bruger. Så det er ikke et fuldstændig entydigt ja eller nej til det ene eller det andet.